

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2577).

Formanden: Under Behandlingen af dette Lovforslag vil ogsaa den følgende paa Dagsordenen opførte Sag kunne omtales.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Thomas Larsen: De to foreliggende Lovforslag er en naturlig Følge af den Overenskomst, som er indgaaet mellem Ministeren for offentlige Arbejder og et Konsortium bestaaende af Konferensraad J. Hansen og Ingeniørerne S. A. Faber og A. Angelo, som har faaet Tilladelse til fra 27. Marts 1914 i 40 Aar at indføre elektrisk Energi fra „Sydsvenska Kraftaktiebolaget“s Vandkraftanlæg ved Floden Lagan i Halland gennem Stærkstrømskabler nedlagte i Øresund og landende ved Helsingør. Lovforslagene slaar altsaa den Kendsgerning fast, at der foreligger en saadan Overenskomst mellem Ministeren for offentlige Arbejder og det nævnte Konsortium, en Overenskomst, som Ministeren selvfølgelig har været berettiget til at indgaa uden særlig Lovhjemmel.

Som Bilag til Lovforslagene foreligger den nævnte Overenskomsts Ordlyd, saa ærede Medlemmer vil kunne gøre sig bekendt med Indholdet af den, hvorfor jeg ikke skal komme dybere ind derpaa ved denne Lejlighed. Kun skal jeg sige, at det selvfølgelig er om at gøre at faa elektrisk Kraft saa billigt som muligt, og da vi, hvis dette Projekt gennemføres, kan faa vor Elektricitet billigere, end vi selv kan fremstille den, til Trods for at det bliver nødvendigt at opretholde den bestaaende Elektricitetsværker i driftsdygtig Stand for det Tilfælde, at der skulde ske Brist paa Kablerne fra Sverige, er Sagen naturligvis af stor Betydning. Da jeg i sin Tid som Minister var med til de indledende Forhandlinger om Sagen, ønsker jeg at udtale som min personlige Opfattelse, at man i alt væsentligt kan tiltræde den Overenskomst, som Ministeren nu har indgaaet med det nævnte Konsortium. Der har været adskillige Vanskeligheder for Ministeren at overvinde, thi Spørgsmaalet griber ind i mange forskellige Interesser baade økonomiske og politiske, og det glæder mig, at Ministeren har overvundet disse Vanskeligheder. At der maa føres en skarp Kontrol, dels med Indførelsen af Elektriciteten fra Sverige og dels med, at de bestaaende Elektrici-

tetsværker opretholdes i driftsdygtig Stand, siger sig selv, men i saa Henseende maa vi stole fuldt ud paa Elektricitetskommissionen, som sikkert vil have et vaagent Øje med disse Forhold og gøre Ministeren opmærksom, hvis der skulde finde Misligheder Sted.

Hvad Lovforslaget om Beskyttelse af Kablerne angaar, skal jeg kun sige, at dette selvfølgelig er en Nødvendighed, naar vi ikke har særlige Lovbestemmelser, som kan hjemle Foretagelsen af en saadan Beskyttelse. Maaske er ogsaa det andet Lovforslag om Fastsættelse af en Afgift svarende til $7\frac{1}{2}$ pCt. af Værdien af den indførte Energimængde nødvendigt, men jeg er dog i dette Øjeblik ikke saa helt overbevist om, at det var nødvendigt at opfatte denne Afgift som en Toldafgift, og hvis dette ikke var nødvendigt, vilde Lovforslaget være overflødig. Jeg antager imidlertid, at Sagen kommer til Behandling i et Udvalg, og saa vil dette og muligvis andre Spørgsmaal, der maatte fremkomme, kunne blive overvejet. I øvrigt anbefaler jeg Lovforslagene til Tingets Velvillie, og jeg skal kun gentage, at de foreligger her som en Fastslaaen af den Kendsgerning, at der findes en efter min Mening fornuftig Overenskomst angaaende Indførelse til Sjælland af elektrisk Kraft fra Sverige.

Borgbjerg: Ogsaa jeg kan paa min Gruppes Vegne i det væsentlige anbefale de foreliggende Lovforslag til Gennemførelse. Jeg mener imidlertid, ligesom den ærede sidste Taler (Thomas Larsen) antydede, at det vil være rigtigt at faa dem underkastet en kortvarig Undersøgelse i et Udvalg, og der er da navnlig et enkelt Punkt, jeg vil henlede Opmærksomheden paa, og med Hensyn til hvilket jeg har mine store Betæneligheder. Det hænger sammen med det, den ærede sidste Taler berørte om Lovforslagets Nødvendighed eller Overflødighed overhovedet. Det Punkt, jeg tænker paa, er det, der fastsætter Afgiften for 40 Aar og gør den uafhængig af den til enhver Tid gældende Toldlovgivning. Overfor dette Punkt har jeg væsentlige Betæneligheder. At Lovforslaget fastsætter et Maksimum af Hensyn til Selskabet, har jeg intet som helst at indvende imod. Dette Lovforslag faar jo til en vis Grad Karakter af en Kontrakt med Selskabet, og det er der intet at sige til. Men at Lovforslaget tillige fastsætter et Minimum af Hensyn til Statskassen, er jeg meget betænkelig ved, thi det er i Virke-